

[Kurt Hansen]

Det mest groteske i forslaget finder man, når man kommer til bemærkningerne, hvor der skrives noget om, hvilke negative elementer der kan være i det, nemlig at befolkningen kan blive vænnet til et for højt socialt serviceniveau. Når der overhovedet kan tales om, at det sociale serviceniveau skal hæves, så er det da ud fra den klare forudsætning, at det ikke er godt nok. Netop i en krisetid, netop i en tid, hvor folk har brug for forskellige former for hjælp, bør man da hæve det sociale serviceniveau så højt som overhovedet muligt.

Den anden ting, der for kristeligt folkeparti kan være betænkelighed ved, er, at det kan få dem, der i forvejen er inden for det offentlige, inden for den offentlige sektor, f. eks. i socialektoren, til at nedsætte deres præstationsniveau. Jeg synes, sådanne argumenter klart og tydeligt understreger, hvad hensigten er, nemlig at tvinge en stor del af de arbejdsløse ind i en knivskarp konkurrence med de arbejdende, hvor konkurrenceelementet er lønnen, og hvor resultatet er en undergravning og udhuling af overenskomsterne.

Honoré (KrF):

Jeg vil indlede med at takke arbejdsministeren og også de øvrige ordførere for deres indlæg – selvfølgelig især for de mest velvillige bemærkninger, men også for de mere kritiske, som jeg selvfølgelig må overveje.

Inden jeg går ind på de enkelte indlæg, vil jeg fremhæve, at jeg er glad for, at de forskellige ordførere har været opmærksomme på, at et hovedformål med samfundstjenesten netop har været at afbøde nogle af de negative psykiske virkninger af den arbejdsløshed, som vi jo har, og som vi med de forskellige foranstaltninger, vi har kunnet blive enige om, ikke har kunnet afskaffe. Jeg har i Berlingske Tidende fra den 22. januar 1978 fundet en udtalelse fra en overlæge på Odense sygehus. Avisartiklen konkluderer, at der er en firdobling af antallet af psykiske lidelser som følge af arbejdsløsheden i forhold til tidligere år. Overlæge Fruensgaard udtaler til Berlingske Tidende:

»Vi får kun de svære psykiatriske tilfælde. Dem med lettere psykiske gener på grund af arbejdsløshed, dem ser vi ikke. Man må formode, der går tusindvis rundt. Det er enormt

vanskeligt at sluse de psykisk belastede patienter ud i arbejdslivet på ny. Det skyldes først og fremmest den generelle arbejdsløshedssituation. Det skyldes også, at psykiatriske patienter meget vanskeligt kan gå direkte ud i heldagsjob. Vi savner flere beskyttede stillinger og mere deltidsarbejde. Erhvervslivet er også stadig betænkeligt ved at ansætte et menneske, der har været indlagt på en psykiatrisk afdeling.«

Jeg mener, at det forslag, vi her har fremsat, som jo ikke går på heltidsarbejde, og som ikke drejer sig om arbejde i det private erhvervsliv, kunne være en håndsrekning til de personkategorier, overlægen dér omtaler. Udtalelsen viser, at det er et brændende aktuelt spørgsmål.

Et andet klip fra hverdagens arbejde med disse problemer har jeg i Kristeligt Dagblad fra den 8. februar 1978, hvor der er tale om, at en arbejdsløs keramisk arbejder er blevet trukket i arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi hun et par gange om ugen har serveret kaffe og snakket med de ældre i dagcenteret EGV-Bo i Mørkøv. Den pågældende har ikke modtaget løn for sin indsats, og ifølge både Ensomme Gamles Værn, Omsorgsorganisationernes Samråd og Ruth Christensens fagforening, Keramisk Forbund, tager de frivillige ikke pladsen op for lønnet arbejde. Det synes jeg også er vigtigt i denne sammenhæng. Arbejdsministeren er ved at studere den pågældende sag, men Keramisk Forbund har altså bedt om, at man tager spørgsmålet op om en ændring af de bestående regler for arbejdsløshedsdagpenge. Det ligger også i forlængelse af de intentioner, der er kommet til udtryk i vores forslag.

Vores forslag sigter ikke, som nogle mener, udelukkende på unge arbejdsløse. Vi tænker på arbejdsløse af alle aldersgrupper og erhverv. Det er heller ikke et middel til at afskaffe arbejdsløsheden. Vi har jo været med til forskellige ting i så henseende, bl. a. beskæftigelsesarbejder. Vi har fremlagt i sin tid en såkaldt Øko-plan Q med nogle indkomspolitiske forslag, som i øvrigt LO og andre er ved at interessere sig noget mere for – om end i en lidt modificeret skikkelse. Det, vi sigter på med dette forslag, er noget andet. Vi har et stort arbejdsløshedssproblem. Det kan vi ikke rigtig komme af med for øjeblikket, men hvad kan vi så gøre for de arbejdsløse, der er i denne vanskelige situation? Jeg